

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr. K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr. H. A. van Andel, Solo; Dr. R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr. Henry Beets, Grand Rapids; Dr. E. T. v. d. Born, Helpman (Gr.); Ir. B. ter Brugge, Almelo; Dr. K. J. Cremer, Kampen; Dr. R. J. Dam, Kampen; Dr. A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr. D. van Dijk, Groningen; Dr. K. Fernhout, Baarn; Drs. D. J. Galle, Haarlem; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Ooster-Nijkerk; Dr. J. H. Hagendoorn, Zwolle; Dr. J. van Herksen, Ermelo; A. Janse, Biggekerke; Dr. P. Jasperse, Leiden; Dr. G. Keizer, De Steeg; Dr. B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr. E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr. C. Lindeboom, Amsterdam; Dr. J. v. d. Linden, Tzum; Dr. S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs. Joh. Luijcknaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijcknaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr. F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meina, Groningen; Dr. A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr. G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr. R. Schippers, Wanswert; Dr. J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs. H. Smilde, Groningen; Drs. H. Smitskamp, 's-Gravenhage; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr. C. van Til, Philadelphia, Pa.; Dr. J. Thijis, Zwolle; Dr. C. Veenhof, Harleste; Dr. J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr. D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr. M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr. F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr. J. de Vries, Tilburg; Dr. J. D. Wielenga, Franeker; Mr. J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Jan Zwart, Zaandam.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr. K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goea.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

HOOFDARTIKEL: Opgenomen. — Uit de Schrift: Christus, absolute Monarch, bij de gratie des Vaders. (Matth. 28:18). — Kerkelijk Leven: Over de „Algemeene Genade”. XIV. Tegen de leiding van den H. Geest? III (Slot). Nog op zoek naar het boze bokje? Geen legendenvorming. Centrale Ouderlingconferentie. — Even Parkeeren: Adnata! — Lit. en Kunst: Als de Koekoek roept... — Geestelijke Adviezen: Bioscoopbezoek. I. — Vakwetenschap en Praktijk: De geest als geneesmiddel. — Muz. Kroniek: Orgelleven. — Opvoeding en Onderwijs: Verbodsbeschouwing en Opvoeding. — Perschoon. — Kerkenieuw.

Als medewerker aan ons blad verbond zich Dr. N. Kerkhof te Wollega.

HOOFDARTIKEL

Opgenomen.')

Opgenomen.
Welk een rijke betekenis moet daar heden in dat woord liggen, nu de Heere ten Hemel vaart. Wanneer we daarin geen grootheid en heerlijkheid zien, zooals dat wel het geval is met de dooorte des Heeren, of ook met Zijn Opstanding, dan ligt dat niet aan het feit op zichzelf, want, dat is heerlijk, en dat móet heerlijk zijn! We zijn toch na de Opstanding, en er is nu dien tijd vooruitgang. Zoo moet er ook een meerdere ontplooiing van heerlijkheid wezen; meer vertooning van de grootheid en majesteit van Christus, daar er toch een nieuwe trap in Zijn verhooging komt.
Toch gebeurt het soms, dat we er moeite mee hebben om het hier te zien.
Doet dat niet-zien van die majesteit ligt niet aan het feit, maar enkel aan onze kortzichtigheid. Men heeft wel eens gewezen op den eenvoud van het verhaal van de Hemelvaart des Heeren, dat ons door Lucas wordt gegeven in de Handelingen der Apostelen. In zekeren zin terecht.
Het is hier alles zoo eenvoudig, ook wanneer we ons de dingen in gedachten voorstellen: De Heere Jezus bevindt Zich met Zijn elf discipelen op den Olijfberg, spreekt met hen, en zoo op eenmaal zien ze Hem uit hun midden omhoogrijzen.
We kunnen uit alles de conclusie wel trekken, dat het kalm en rustig is toegegaan en de Heere langzaam al hooger en hooger is gestegen, tot Hij eindelijk wegwam uit hun gezicht.
Geheel terecht is er gewezen op den eenvoud, we zouden haast zeggen: het gewone van die gebeurtenis.

Plaatsen we, om dat goed uit te laten komen, de maar eens een oogenblik naast een andere van ongeveer gelijken aard: De opneming van Eliah.
Dat was heel wat anders!
Veel indrukwekkender!
Daar waren machtige, indrukwekkende teekenen bij. Een heerlijke openbaring van de Majesteit Gods! Eliah en Elisah wandelen samen aan de oeverzijde van den Jordaan, en dan komt op eens het wonder teekenen!
Plotseling!
Vier paarden en een wagen van vuur komen voortvliegen, scheiden hen, en nemen Eliah mee. Zoo voer Eliah in een onweder ten Hemel.
Dat was buitengewoon.

De „Hemelvaartsdag”-artikel wilden we eerst in het nummer van de week plaatsen, waarin die dag zelf valt. Maar nu komt het daarna. We plaatsen het daarom maar thans.

De zaak zelf: Want Eliah was een mensch van gelijke bewegingen als wij.

Maar ook de wijze, waarop dat plaats heeft gevonden: Vol majesteit der hemelsche heerlijkheid vaart Eliah op!

Neem eens aan, dat zooiets nu gebeurde; dat er een mensch uit onze omgeving, of een mensch ergens in de wereld zulks wedervoer!

Wat een schrik zou dat teweeg brengen, en wat een ontsteltenis geven....!

Maar zie nu eens naar de Hemelvaart des Heeren.

Die was niet een mensch van gelijke bewegingen als wij, gelijk Eliah, al was Hij dan ook waarachtig mensch, de Zoon des menschen (ben-ha' adam). Maar tegelijk niet minder de Zoon van God.

Als dan bij Eliah een vurige wagen met vurige paarden wordt gezien, wat moet er dan wel niet verschijnen om Hem te scheiden van de discipelen....!

Wat?

Wat voor verschijningen?

In het geheel geen. Geen onweder; geen wagen; geen paarden; geen vuur; niets.

Christus vaart Zelf omhoog zonder eenige daarbij komende verschijning.

Opgenomen — anders niets. Er is hier niets buitengewoons, dan het feit der opvaart zelf.

Alles gaat zoo „gewoon”.

Dat is de indruk, dien wij er van krijgen.

Een andere vraag is, of die juist is. Zijn hier de dingen meer gewoon, dan b.v. bij de opneming van Eliah?

We gelooven van niet.

Hier, bij den Heere Jezus in Zijn Hemelvaart is het buitengewone in den grond der zaak veel grooter, dan bij Eliahs opneming.

Het lijkt ons, dat alles eenvoudig is.

Van een bepaalde zijde bezien, is dat ook zoo.

En toch is hier iets, dat veel dieper gaat, dan bij Eliah.

Wij menschen zien veelal op het uitwendige, op verschijnselen, gelijk die er waren bij Eliah's opneming; op dien wagen en die paarden van vuur.

En nu dat hier niet is, denken we licht: Het is veel gewoner.

Daarom is het nog niet zoo.

Want Christus vaart op.

En wat is dat nu, afgedacht een oogenblik van de betekenis van die opvaart?

Dat is — zoo zullen we het nu voorloopig maar noemen — het „opheffen” van de „natuurwet”.

En dat is van gewicht en van verstrekkende betekenis!

Immers, wat is de „natuurwet”? Dat wil zeggen: Wat is de „natuurwet” hier, bij dit speciale geval?

We weten dat wel.

Dat is deze, dat voorwerpen of lichamen van een bepaalde zwaarte-verhouding door de aarde worden aangetrokken, en uit zichzelf zich nimmer van de aarde kunnen verwijderen.

Dat is ook van toepassing op den mensch.

We zijn met ons lichaam aan de aarde gebonden en kunnen ons niet van haar verheffen. Zal dat toch, dan moeten we gebruik maken van de middelen der techniek: van ballons, luchtschepen of vliegmaaschinen.

En wat wordt dan eigenlijk nog bereikt?

Och, men kan zich dan betrekkelijk hoog verheffen; hoog opstijgen tot ver boven de wolken; tot buiten het gezicht; zelfs tot wat in onze dagen heet de stratosfeer.

Maar het is toch maar een betrekkelijke hoogte. En het duurt maar kort. Dan moet men weer dalen, en komt op de aarde terecht.

Dat is de „wet” der „natuur”, die nog nooit een mensch heeft kunnen overwinnen of opzij zetten.

Een volledige verwijdering van de aarde — stel eens, dat de mensch hulpmiddelen zou vinden om dat te bereiken — zou voor den mensch den dood meebrengen. Buiten de aarde met haar dampkring is geen leven mogelijk. Men moet er maar eens op letten, hoe zij tot de aarde terugkeeren, die met gebruikmaking zelfs van de allernieuwste instrumenten zich nog niet meer dan enkele duizenden meters van de aarde hebben verwijderd....

We keeren nog een oogenblik terug naar Eliah.

Die was ook aan die door God gestelde regels onderworpen.

Zal hij ten Hemel varen, dan moet er dus iets bijzonders gebeuren om dat te bewerkstelligen; dat kan Eliah zelf niet doen.

Daarom komt er dan ook een wagen met paarden om hem op te nemen.

Die zijn het middel daartoe.

Eliah zelf als mensch is niet in staat om zich boven de den mensch gezette natuurorde te verheffen, en zoo laat God zien, dat Hij door een bijzondere daad dat wonder tot stand brengt.

Hier wordt Christus ten Hemel opgenomen.

Maar het gaat veel eenvoudiger. Menschelijke middelen komen er niet bij te pas; zouden trouwens ook niet baten.

Doet hier niet ge ook geen vurige wagen en paarden. Of — als die dan te gering waren voor Hem — ook geen stoet van Engelen om Hem op te nemen.

Hij gaat van zelf.

Want dat kan!

En dat is het groote! Want dat kan, omdat het de Heere is, Die opvaart, en Die niet aan de „wet” der zwaartekracht of aantrekkingskracht der aarde is gebonden.

Die gelden voor ons; voor Hem niet.

In elk geval niet, nu Hij verhoogd wordt. Dan gehoorzamen die „wetten” aan Zijn soevereinen wil, en blijken Hem niet te binden.

Men zou kunnen zeggen: Dat heeft de Heere bij andere, vroegere gelegenheden ook al wel laten zien.

Dat is ten deele waar.

Maar hier komt dat nog zooveel duidelijker en scherper uit. Nu laat Christus Zijn macht zien, en toont, dat Hij niets noodig heeft om Hem van de aarde op te nemen. Daar is — wat wij zoo noemen — geen bijzonder ingrijpen Gods voor noodig, als bij Eliah. Hij vaart Zelf op.

Zonder uiterlijke vertooning.

Die is hier niet noodig.

Bij Eliah wel. Bij Eliah moest blijken, dat Gods machtige Hand alles deed, en daarop moest gezien worden; niet op Eliah, maar op Gods werk.

Maar hier kan men op Christus zien, en dan krijgt God evenzoo de eere; want het is de Zoon van God, Die opvaart. En er mag niets wezen, dat de aandacht van Hem afleidt.

Mede ook daarom is alles zoo eenvoudig.

Maar toch niettemin groot!

Christus vertoont daarbij wel Zijn Majesteit en Almacht.

Hij laat zien, Wie Hij is, en dat alles op Zijn wenk gehoorzaamt, ook de „wetten” in de natuur, die op aarde voor de Zijnen en voor de menscheid in het algemeen geldigheid hebben, maar door Hem worden beheerscht.

Hij kan al die ordeningen aan zich onderwerpen.

Hij kan dat — Hij doet het ook.

En als Hij het doet, dan gaat het niet als het bij een menschenkind zou gaan, indien dat in zijn pogingen om zich voor immer, of althans naar willekeur van afstand van de aarde te verheffen, zou slagen.